

Izložba koja je obeležila 2012. godinu RETRO SLIKE DUŠANA TODOROVIĆA

Godinu koja je za nama obeležilo je mnoštvo kulturnih događaja, za kojima ništa manje ne zaostaju oni iz oblasti likovne umetnosti. Od svih priređenih izložbi, teško je bilo koju izostaviti jer je svaka iznedrila nešto novo i doprinela živosti novosaskog duha. Ipak, one koje u tome prednjače, kako zbog kvaliteta radova i veličine, tako i zbog posećenosti te važnosti njihovog održavanja za grad i sugrađane, jesu sledeće: hronološki posmatrano na prvom mestu je ona naslovljena kao **Primeri nevidljive umetnosti** kojom je Muzej savremene umetnosti Vojvodine predstavio delovanje vojvođanskih neoavangardnih umetnika,

zatim **Atelje mladog Konstantina Brankušija: otkriće talenta i njegovo svedočanstvo** velikog rumunskog vajara Konstantina Brankušija, održana u Spomen-zbirci Pavla Beljanskog, gde je na istom mestu postavkom **Milan Konjović: povratak u Pariz** započeto obeležavanje stogodišnjice stvaralaštva tog poznatog slikara, kao i **Slika u ogledalu – Katarina Ivanović** kojom je u Galeriji Matice srpske obeleženo 200. godina rođenja prve priznate i školovane srpske slikarke te prve žene članice Srpskog učenog društva.

Ona koju posebno vredni napomenuti, jeste izložba netipičnog naziva **Virtualni muzej i retro slike** jednog

od vodećih domaćih stvaralaca **Dušana Todorovića** koja je krajem marta i tokom aprila predstavljena u

Galeriji likovne umetnosti poklon zbirka Rajka Mamuzića, a koja je na otvaranju, iako je ono bilo zakazano u, za to, neuobičajeno vreme, okupila brojne poštovoace njegovog izraza. Postavka, sačinjena od mnoštva reprezentativnih radova ovog vrsnog umetnika, koja prema njegovim rečima predstavlja mozaik dijaloga sa samim sobom i vremenom u kojem je živeo i stvarao, prikazala je njegovo autentično i

neprekidno, četiri-decenijsko prisustvo na vojvođaskoj umetničkoj sceni, a činili su je tematski grupisani eksponati iz četiri kapitalna ciklusa nastala u tom vremenskom periodu (od sedamdesetih godina do danas) nazvanih **Vizualni tragovi, Elementarni dodiri, Istorijski vrtovi i Virtualni prolaznik**. Takav

presek stvaralaštva pružio je direktan uvid u Todorovićev višedecenijski, multimedijalni likovni izraz koji, osim prepoznatljivih idejno-estetskih rešenja I urbanog jezika, karakterišu dekonstrukcija konvencionalne kompozicije I eksperiment kao i (neo)avangardne i postmoderne inovacije koje je zagovarao i po kojima je ovdašnjoj javnosti poznat. To je bila jedinstvena prilika da se na jednom mestu i u jedinstvenoj konstelaciji pogledaju sva ta dela koja su, specijalno za tu priliku, potraživana od brojnih privatnih lica i institucija kulture. Iako je u poslednje vreme u svojim vizuelnim senzacijama prepoznatljiv po korišćenju elektronike I savremene štampe, kojima kritički preispituje savremene tekovine predstavljajući se kao angažovani saučesnik, autor Virtualnog *muzeja i retro slika* sve više se okreće primarnom likovnom izražavanju i vrednosno podobnoj, neprolaznoj ljudskoj esenciji.

- *Sada sam krenuo u jednu novu dimenziju otkrivanja onoga šta sam saopštio i šta bih u budućnosti mogao da uradim. Tu nastaje jedna ideja povratka slikarstvu koje je vezano za ostrvo u mojim mislima, za prirodu i energiju prirode, a koja možda neće biti u kontekstu mog nekadašnjeg rada, već u nekom novom kontekstu koji je zapravo prozor u jedan novi svet koji treba da se bori za očuvanje planete* - najavio je tom prilikom Todorović (1945) koji je do sada imao preko 40 samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu, izlagao na brojnim smotrama i učestvovao u brojnim umetničkim kolonijama (suosnivač je

prve umetničke kolonije ekološke i reciklažne umetnosti *Svetionik*), a za svoje radove dobio značajne nagrade i priznanja. Dva njegova rada reprodukovana su na čestikama UNICEF. Danas je redovni

profesor Akademije umetnosti u Novom Sadu, gde je od 2004. do 2009. godine bio dekan. Član je ULUS-a, grupe 16-11 Urban District i Udruženja evropskih umetnika sa sedištem u Esenu.

Maja Vučković